

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22785/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца- противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ракоњац адвокат из ..., против туженог- противтужиоца ББ и туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Ана Ђинђић Станимировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 784/2024 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 784/2024 од 12.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 784/2024 од 12.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 593/20 од 26.09.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплате 3.000,00 динара на име трошкова издавања лекарског уверења, 600,00 динара на име накнаде путних трошкова, док је за вишак тужбеног захтева тужилац-противтужени одбијен износима ближе означених у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца-противтуженог па су обавезани тужени и тужени-противтужилац да тужиоцу исплате 120.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, 100.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх, 10.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, док је за вишак тужбеног захтева тужилац-противтужени одбијен износима ближе означеним у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидрано накнаде трошкове парничног поступка у износу од 199.850,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца ББ којим је тражио да се обавезе тужилац да туженом – противтужиоцу на име накнаде нематеријалне штете услед доношења лаке телесне повреде 01.06.2017. године исплати 150.000,00 динара на

име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, износ од 150.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх и износ од 100.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења животне активности.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 784/2024 од 12.06.2024. године, одбијена је жалба туженог-противтужиоца ББ и туженог ВВ и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу П 593/20 од 26.09.2023. године у ставу првом изреке, усвајајућем делу става другог, у ставу трећем и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужилац-противтужени је поднео одговор на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете коју је тужилац -противтужени претрпео 01.06.2017. године испред куће првотуженог у виду напрснућа спољашњег глежња левог скочног зглоба и раздорне ране десне потколенице и леве потколенице услед којих је трпео болове, страх и душевне болове због умањења животне активности, као и материјалне трошкове на име издавања лекарског уверења и путних трошкова од места пребивалишта тужиоца-противтуженог места лечења. И тужени-противтужилац је критичном приликом задобио лаку телесну повреду у виду два хематома због којих је трпео болове и страх али не и стрес који би изазвао шећерну болест код њега. По оцени Врховног суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, односно за новим тумачењем права у погледу примене члана 158. Закона о облигационим односима с обзиром да су тужени оглашени кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ у саизвршилаштву, а ни примене члана 205. Закона о облигационим односима, о подељеној одговорности и снижењу накнаде.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињеница утврђених у поступку, начина пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда са истим или слични чињеничним правним ситуацијама због чега нема услова за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној.

Из тих разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 31.08.2018. године, преиначена 15. 09. 2023. године на износ од 233.600,00 а противтужба 02.10.2018. године, преиначена 14.06. 2023. године на износ од 400.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу НБС на дан преиначења тужбе то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

Пошто трошкови одговора на посебну ревизију од стране тужиоца противтуженог нису били потребни ради вођења ове парнице суд је на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић